

БРОЈ 10 ДЕПТА

„Народ“ излази свакога дана по подне.

Штампарија се налази у Франковој улици бр. 20.

Власник
КРСТА Ј. МИЛЕТИЋ

Рукописи се не враћају

Огласи и белешке на славју се по погодби.

Редакција је у улици Франковој бр. 20.

Главни уредник
ДРАГ. С. ГОГИЋ

Народ

О Крфској Декларацији

III

Што се тиче територије, краљевина Срба, Хрвата и Словенаца обухватиће све пределе у којима наш народ живи у компактној маси. Наш народ збиљачини компактну националну масу, која се није међала са другим народностима осим на неким крајњим тачкама на својој периферији. Позадеши са тог гледишта, југословенска држава не полаже право на Југословенске оазе у пределима где преовлађује друга народност. Међутим она не може допустити да се од њене националне територије одвајају оазе стране народности, које су постале само уношењем страних језика у нашу народну целину. У случају да се појави какав сукоб између југословенске државе и неке од суседних савезничких држава, Крфска Декларација истиче као основни принцип да се ови сукоби реше према вољи самог народа. Ево, на пример како гласи 9 параграф, Залагаје: „Према праву сваког народа да управља својом судбином, ниједан део територијалне целине не може се, без повреде правде, оценити и придати другој држави без пристанка самог народа.“

Југословенски програм тражи, сем Србије и Црне Горе, које су независне државе, и све земље где стапају Срби, Хрвати и Словенци, а које су под Хабсбуршком монархијом. Тиме је предмет наших захтева обележен доволно јасно за садашње прилике. Декларација не сматра за опортуну да у овом тренутку одређује границе наше националне државе изразлога, који се лако могу погодити. Али из самог духа Декларације, као и из саме природе ствари излазе, да наш народ неће одустати од захтева да види све југословенске земље уједињене у једно тело и да неће напустити пограничне крајеве који су животним интересима везани за народну целину.

Као што се види, Декларација поштује ста-

ње ствари које постоји у нашем народу. Југословенски народ обележен је са три имена: Срби, Хрвати и Словенци, што ни мало не уди националном јединству. Тај исти случај ми налазимо и у Беликој Британији. Дали ће наш народ, кад већ буде уједињен, створити једно име за своју државу и за своју народност? То је потпуно могућно, или ми то не знајмо. Ми остављамо самом народу да реши то питање према свом осећању и својим потребама.

Конференција је мислила да треба да поштује садашње стање ствари и није хтела да усвоји ново име Југословени. Овај израз Југословени у ствари је вештачко име, раширење међу интелигентним класама и у иностранству, да се обележи целина нашег народа, али оно није убичајено у широком народу. Али ће се зато ипак, као што каже и сама Декларација, име Југословен, под којим смо познати у свету, употребљавати у нашој пропаганди, као што смо радили и до сада. То је политички израз, који у очима света о бележава политичко јединство Срба, Хрвата и Словенаца.

Параграф десети Декларације односи се на Јадранско Море. Конференција, свесна важности, коју за будућу државу има ово море, на коме наш народ живи већ дванаест векова и где је створио напредан поморски живот, истакла је идеју да се од њега начини море апсолутно слободно. Јадранско Море је део Средоземног Мора и преко њега везано је за Океан. Туда ће наш народ општисти са целим светом и моћи ће стећи велику важност. С обзиром на садашњу ситуацију, конференција није сматрала за целисно да каже нешто више. Ово важно и деликатно питање, које додирује најразличније и најзаплетеније интересе, треба да буде, на будућем конгресу за мир, решено по правди и слободи, у исто време кад се буде решило и

питање о утврђивању граница наше државе, у колико оне нису одређене самим природом.

Што се тиче унутрашње организације југословенске државе. Декларација истиче као опште принципе, слободу и једнакост у јавном животу, верском и социјалном. Уставотворна Скупштина целога народа и изабрана на основу општег, једнаког, непосредног тајног гласања, даће устав будуће државе. Ова скупштина неће гласати Устав апсолутном већином, већ „квалификованом“ већином а квалификације ће она сама утврдити. Апсолутна већина не може се усвојити, јер би она могла наметнути Устав једној знатној мањини. Принципом „квалификоване“ већине Уставотворна Скупштина гледаће да, узајамним уступцима изравна разлике које могу постојати између мањине и већине. Тако ће будући Устав бити веран израз целе средине.

СЛОВЕНСКА БОРБА

Женева, 22. нов.

За време расправе о пољском питању у аустријском парламенту било је сензационих изјава. Аустријска цензура је забранила објављивање већине говора словенских народних представника.

У почетку седнице председник је свечано поменуо победе на италијанском фронту. Тада су — према извештају немачких листова — чешки народни посланици изашли из сале; остали их је само неколико ради контроле и они су, заједно са Пољацима и Рутенима примили те вести, као да их се ништа не тичу.

На клупама југословенских посланика вест је пријемена такође врло равнодушно.

Председник чешког парламентарног одбора народни посланик Станек држао је у овој седници врло оштар говор. Резиме целог његовог говора своди се на заштетак:

„Мир није могућан све дотле, док се на рушевинама дуалистичке монархије не створе националне државе, које ће цветати.“

Париски „Тан“ пише о овој седници:

„Закључак, који су шефови аустријске владе могли извести из ове седнице, је

сте, да је развијено јединство Аустрије. Ту сурову реалност немогу да развију аустро-немачки успеси у Италији. Успех, уз помоћ Немачке, допринео је, да су Словени у Аустрији још јаче осетили јарам Немачке.“

ЗВЕЗДИЦЕ

Наш бисер — из једних новина:

„...нека је пок. Сими и овом приликом већан покој...“

Раније не важи.

НЕРЕДИ У БЕЧУ

Цирих, 22. нов.

Ноћу, између 16 и 17. новембра, избили су велики погроми у Бечу. Њих је изазвала нова полицијска наредба, којом се забрањује, ноћу, свако скупљање грађана пред дућанима. Народ, који није могао да се те ноћи снабде потребним хамирницама, напао је на дућане, и тако је дошло до озбиљних сукоба са полицијом. Великих је сукоба било и код главног трга, на чијем је улазу био постављен велики број полицајаца, које је маса напала и разјурила. Велика појачања, која су одмах упућена, једва су повратила ред.

У војном казненом затвору у Мелередорфу умрло је, за прва три месеца ове године, 120 осуженика, т. ј. једна трећина од целокупног броја. Војне власти наредиле су истрагу. »Арбатер Цајтунг« јавља, да је до сада било испитано неколико политичара, који су били затворени у том затвору, а међу њима и чешки посланици Крамарџ и Расин.

У Галицији је питање исхране тако озбиљно, да су окружни начелници држали састанак у Лавову и већали о ситуацији. Велика је мржња против немачких трупа, које бивакују у тим пределима; оне набављају храну, док народ умире од глади. Веома велики терени остали су необраћени, због оскудице у људској снази.

Према извештају крајовског листа „Час“, окружни начелници противствовали су, што немачке војне власти евакуишу цивилно становништво из читавих предела; ови несретници не примају ни ону помоћ коју им је одредила влада и не знају како да се исхране, повлаче се у шуме, где се хране корењем.

НОВИ МЕТОД

Победа треће енглеске армије, под командом генерала Бинга, несумњиво је један од највећих успеха на западном фронту. Њен је значај још већи зато, што је она задобијена више умом, него материјалом. И заиста, она нас упољаје са једним новим нападним методом, који је потпуно успео. Тада се метод састоји у изненадном нападу пешадије, потпомогнуте великим бројем тенкова, који крче пут пешадији кроз жицу и друге препреке, и тако замењују претходно бомбардовање артиљеријом.

Резултат ове акције показао је Немцима колико је опасан њихов систем „еластичне одбране“. Целе ове године Немци су се држали тактике, која се састојала у томе, да слабим снагама бране предње линије, а да држе концентрисане резерве у позадини, на јадовим местима, како би их могли употребити чим примете да се спрема напад. Претходно бомбардовање наговештавало им је припремање напада.

Енглеска победа присилила је Немце, да на западном фронту држе већи број дивизија и да појачају своје прве линије, изложене убиственој енглеској ватри, и тако трпе иницијативу губитке.

Претходна артиљеријска припрема није само упозоравала непријатеља на предстојећи напад, већ је успоравала и напредовање нападних трупа, уништавајући, поред непријатељских утврђених линија, и цео околни терен. Довољно је било 48 часова бомбардовања, да се потпуно у-

наште сви путеви и тако потпуно спречи пренос муниције. Док би инжињерске трупе створиле могућност за пренос, непријатељ би се утврдио на новој линији, и тако се опет понова почињало са новим бомбардовањем. Требало је с тога наћи начин, да се прошире силно утврђена Хиденбургова линија, а да се не онемогути даље брзо напредовање.

Колико је било тешко решити овај проблем види се из тога, што су немачке одбранбене линије састављене из три реда ровова: линија за предстраже, главна линија и резервна линија. Оне су линије међу собом везане пролазима, кроз које се, у случају потребе, упућују појачања. Под главном линијом налази се један велики тунел у коме се налазе трупе, заштићене од непријатељске ватре, и увек спремне да се упуне на угрожено место. Ровови су тако дубоко ископани, солидно направљени и начинкани митралезима, да је изгледало немогуће заузети их препадом. Овај проблем решили су тенкови. Они су до сада били употребљавани на терену, који није био за њих агодан који је, уз то, био и сав изоран гранатама и шрапнелима, с тога до сада и најсуш имали баш одлучног резултата. Код Камбр-а, где је терен много повољнији, тенкови су показали своју велику вредност.

Најинтересантнији догађај у овој победи је тај, што је генерал Бинг, чим је пробијен

непријатељски фронт, одмах послао своју коњицу да гони непријатеља.

ПРЕД ГЛАЂУ

Берн, 22 нов.

Оброк хлеба биће понова смањен у Бену. Општина бечка објавила је преко новина, да је у последње време обустављен сваки довоз брашна. Румунско брашно већ је потрошено, а аустријска жетва на издалека није довольна. Према процени, аустријска и румунска жетва много је слабија, него што се очекивало.

Чешки се власници оптужују, да праве велике неприлике снабдевању и да ометају жетву у Чешкој и Травској. У околини Брна морала се употребити сила. Преговори, који су вођени са Мађарском ради снабдевања са брашном нису довели ни до каквог преговора, јер су Мађари тражили, да им се унапред пошаље у замену угаљ и други потребни артикли. С тога, општина бечка извештава своје грађанство, да ће му се снагити оброк хлеба. Тај мањак у хлебу не може се надокнадити повећањем оброка у кромпиру, јер и њега недостаје. Општина окривљује ради овога владу и отреса се сваке одговорности у случају евентуалних нереда.

Општински одборници дошли су урезолуцију у којој тражију од владе, да у овим обилним моментима предузме све потребне мере, како би омогућила становништву довољну исхрану.

РУСКИ ДОГАЂАЈИ

Лондон, 22 нов. — Саопштавају да је Чернов претпоступио потпуну неуспех са својим предлогом и покушајем за образовање коалиционе социјалистичке владе.

Кадетска странка објавила је свој манифест, у коме изјављује да се никакав максималистички предлог о закључењу мира не може да сматра за израз воље руског народа.

Петроград, 22 нов. — Миљуков је изјавио листовима «Известја» и «Новој Времену» да све док му не буде познат програм нове владе и све док ова влада не буде намеравала да продужи рат, он неће узети учешћа у влади. То су исто изјавили и социјал-демократе.

Париз, — 22 нов. — Дана је Артур Балфур изјавио у енглеском Дому, да од пада Привремене Владе није у Русији образована никаква нова влада, са којом би Енглеска могла да ступи у везу, и да британска Влада, као ни све савезничке владе, није одговорила на максималистичке предлоге о закључењу пријема.

Париз, 22 нов. — Према једној већини, што су је објавили «Минхер Најесте Нахрихтен», а за коју се сазнало преко Швајцарске,

излази да је Троцка упутио Савезницима ноту, у којој тражи да се никакав ревизији својих ратних циљева. Ако Савезници не би одговорили на њу до 23. о. м., вели се даље у тој ноти, онда ће Русија сматрати да су јој одрешене руке за склapanje сепаратног мира и она би, после закључења мира, остала не ушрална у овоме рату.

Париз. — Генерал Цанковић упутио је руским трупама у Француску и на солунском фронту овакву дневну наредбу:

«Саопштавам вам ово: Потписани сматрају да потребно да вам саопшти: 1. Ми одбијамо да признајмо групи лица, која се дочепала власт у Петрограду, право да владају државом, које би било засновано на вољи руског народа; 2.) Ми се нећемо покоравати никаквим другим наредбама, до наредбама владе, која нас је поставила и коју ми престављамо; 3. Наша активност, као и раније, биће тесно везана са радом наших савезника. Потписан: Зенковић, бригадни генерал, представник провизорне руске владе код француске владе.

Париз, 22 нов. — Министар спољних послова добио је од руске амбасаде ово саопштење.

«Руска амбасада у Паризу сматра да дужност да саопшти француској влади своју одвратност према објави тај-

них докумената између Русије и Савезника. Објави ових уговора јесте за оне, који су то учинили, срамна повреда уговорних ангажмана.

Лондон, 22. нов. — Британска влада је добила од руског амбасадора у Лондону формалну изјаву, која обележава држање руске амбасаде и свих руских представника, цивилних, поморских и војних. Ова изјава каже да борбенчици немају никакав народни мандат, не престављају Русију као народ и не чине одговорну владу.

Чак и не обзирују се на ранија факта, сама објава докумената, без одобрења Савезника довољна је, да их стави ван цивилизованих влада. Под таквим околностима сви представници руске владе у Енглеској одбијају да ову групу лица признаду и да ступе у везу са њима. Међутим руски представници ће вршити и даље задатак, који им је поверила провизорна влада у интересу Русије и Савезника, док се не створи влада, која ће престављати руски народ.

Париз, 22 нов. — Командант руске ратне лађе «Злате» упутио је француским поморским властима у Сен Назеру ово писмо:

«С обзиром на садашњу ситуацију у Русији, где се једна банда издајника и фанатика труди да закључи сраман мир, ја вас молим, као командант једног ратног брода, да примијете уверење да ни ја ни моји официри нећемо признати владу борбенчика, већ да ћемо се до краја борити против Немаца и њихових савезника. Могу вам додати да су сви морнари изјавили да се придржују својим официрима и да ће остати верни провизорној влади.»

Париз. — Генерал Цанковић упутио је руским трупама у Француску и на солунском фронту овакву дневну наредбу:

«Саопштавам вам ово: Потписани сматрају да потребно да вам саопшти: 1. Ми одбијамо да признајмо групи лица, која се дочепала власт у Петрограду, право да владају државом, које би било засновано на вољи руског народа; 2.) Ми се нећемо покоравати никаквим другим наредбама, до наредбама владе, која нас је поставила и коју ми престављамо; 3. Наша активност, као и раније, биће тесно везана са радом наших савезника. Потписан: Зенковић, бригадни генерал, представник провизорне руске владе код француске владе.

Париз, 22 нов. — Министар спољних послова добио је од руске амбасаде ово саопштење.

«Руска амбасада у Паризу сматра да дужност да саопшти француској влади своју одвратност према објави тај-

старци и жене из читаве општине, да с правим захтевају око позиваних да им поделе одређено жито, шећер и т. д. Али, најчешће, добили су само ружне речи и треба захвалити само благом поступању жандармерије те није дошло до сабљних нереда, јер је народ глаџан, а глад не зна за разлагња. Сиромашни народ моли владу да притече у помоћ у овој невољи, али они који руководе снабдевањем не умеју свему нереду да ставу на пут. (Цаље писање о овој ствари аустријска цензура је избрисала).

САОПШТЕЊА

Милутин Станојевић трг. из Зајечара, преко својих рођа

ЗВАНИЧНИ ИЗВЕШТАЈИ

ФРАНЦУСКИ КОМИНИКЕ

У Шампањи одбили смо два непријатељска напада на мале положаје између Тайра и Мезон де Шампањ, и задали губитке Немцима. Јака артиљеријска акција на десној обали Меве на сектору Бомона и на Вогезима у области Бонома.

Извештај Штаба Источне Војске. — Непријатељ је покушао напад на руске положаје. Одбијен је са озбиљним губицима. — Снег у масама пада на разним тачкама фронта.

ЕНГЛЕСКИ КОМИНИКЕ

Сер Дунглес Хејг јавља да смо одбили напад после јаких борба у околини Мевра. Лондонске трупе заплениле су 12 митраљеза и добиле нешто заробљених. У близини Бурона знатна активност обеју артиљерија. Непријатељ врши офанзиву знатном јачином. Да наш је борбе биле су изузетно озбиљне од Гонлије до Маркоана. Непријатељ је вршио

напад великом снагама, али је свуда одбијен са тешким губицима.

ИТАЛИЈАНСКИ КОМИНИКЕ

У области Ђудикарноју, узору непријатељска одељења, после артиљеријске припреме, напала су наше истакнуте линије на јужној страни лаонске долине. Напад је одбијен. У текућем нападу на висоравни Азјага и непријатељска артиљерија била је врло активна између Монте Чиземоло и Монте Кастелгомберто.

Наше извиднице довеле су заробљеника а наше батерије су концентрисале јаку ватру на нагомилане групе у шуми Гаљо, југозападно од Азјага и северно од Монте Тондерекар.

Непријатељски пешачки напад источно од Монте Баденске спречили смо нападом ватром. Између Бренте и Пјаве на Монте Спинонча, задобили смо заробљеника за време кратке акције.

Наше батерије бомбардовале су и задржале непријатељске колоне, које су долазиле од Серена у долину Пјаве.

НАЈНОВИЈЕ ВЕСТИ

ПЕТРОГРАД. — Резултат општинских избора у неким варошима овакав је: У Ростову на Дону: максималисти су добили 20 000 гласова, Козаци 14.000, кадети 16.000, револуционарни социјалисти 17.000. У Керзону: максималисти 4.000, револуционарни социјалисти 4.600, кадети 3.200.

У Јелисаветграду: кадети 6.700, Украјинци 36.000, максималисти 1.500. У Севастопољу: револуционарни социјалисти 50.000, кадети 20.000, а максималисти су на трећем месту.

ЛОНДОН. — Јављају из Христијаније: Конференција скандинашких држава одлучила је да владаоци Шведске, Норвешке и Данске сачувају своју не-

утралност према зајединим државама. Још је изражена жеља да се неутралне земље узјамно помажу у овим тешким тренуцима.

АТИНА. — «Патрис» доноси ову депешу из Парија: Савезничка конференција ће, приликом закључења свог рада, редиговати један коминике о својим одлука- ма. Резултати рада су врло повољни.

ПАРИЗ. — Подпредседник румунске скупштине г. Флореско, дао је ову изјаву листу «Екселвиор»:

«Ја идем из Русије и уверавам вас, да се у јужној Русији налазе велике антимаксималистичке снаге, које би могле ако буду потномогнуте једном бројом и јаком савезничком акцијом, дати резултате које би зачудиле цео свет.

ШТОКХОЛМ. — Максималисти су заузали Голстојев замак.